

Ordfører maa tilgive mig, om jeg maasse har været noget skarp og nøleende i at kritisere den Redaktion, som han har givet § 6; men dels maa jeg anse det for en Fordring, som med Berettigelse stilles til et Lovforslag, at det skal være saaledes, at der ikke paa ethvert Stadium fremkommer Tvivl, dels er jeg berettiget til netop lige over for det ærede Medlem, som med saa stor Skarpsindighed har kritiseret Lovforslagets Text, at fordrø, at ogsaa den, han har konciperet, er af en saadan Bestaafenhed, at den ikke giver Rum for den Slags Grindringer, jeg har tilladt mig at gjøre. De angaa i Dørigt paa ingen Maade Formaliteter, men virkelige Realiteter, og det staaer ikke i den ærede Ordførers Magt at afvise, at man i det første Stykke af § 6 har givet Landvæsenkommissionerne et Omraade, som de ikke hidtil have haft, en anden Stilling end den, de hidtil have haft, og jeg tror, at det kan være megen Tvivl underkastet, om ikke den Besjæftelse, han har villet give dem, maa siges at være mere til Stade end til Gavn. Jeg tror, at det ligeledes skal falde det ærede Medlem vanskeligt at kunne afvise den Grønning, at man i det andet Stykke har tænkt paa at give Vedtægten et Indhold, som aldeles ikke vedkommer den. Det ærede Medlem kan aldeles ikke til Forsvar for sin Redaktion henvise til Lovforslagets § 9, thi der staaer ikke Noget om, at Landvæsenkommissionsskjendelsen skal indeholdes i Vedtægten, men derimod at den skal vedhæftes den, og det er en meget alvorlig Forskjel, om man henfører Landvæsenkommissionsskjendelsen til Indholdet af Vedtægten eller vedhæfter den; thi i det ene Tilfælde er det givet, at den kan være Gjenstand for Forandring ad samme Veie som enhver anden Bestemmelse i Vedtægten, og i det andet Tilfælde, som Regjeringsforslaget omtaler, er det givet, at den har Vedtægten ikke Noget med at gjøre. At der mulig kan gjøres Indvendinger mod de af Indenrigsministeren stillede Forslag, skal jeg selvfølgelig ikke benægte, men ligesaa lidt som jeg har været villig til at forhandle med Udvalget paa det tidligere Stadium, ligesaa lidt er jeg naturligtvis villig til at forhandle ogsaa om disse Forslag. De Bemærkninger, som det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Estrup) har gjort, have tilbøielig faaet deres Besvarelse af det ærede Medlem ligeoverfor (Lobiesen). Jeg vil endnu kun tilføie, at naar det ærede Medlem anerkender, at de af mig mod Udvalgets Forslag under Nr. 3 fremsatte Grindringer ere vel grundede, saa forstaaer jeg ikke, hvorledes det ærede Medlem da kan haade ønske og tilraade Andre at stemme paa Forslag, mod hvilke der kan gjøres saa alvorlige Indvendinger, som der er gjort, istedetfor at han med den største Lethed ved at stemme for Ministerens Forslag vilde kunne faae det af ham udtalte Ønske opfyldt. Indenrigsministeren er

allerede for en væsentlig Del gaaet ind derpaa, nemlig paa, at der skal være Vang til at stabe en vedtagtsmæssig Ordning i det Tilfælde, hvor der har været anvendt Landvæsenkommissioner for at tilveiebringe en Ordning af Forholdet, og i alt Fald tror jeg, det ærede Medlem meget lettere vil kunne faae dette fyldestgjort ved at stille Ændringsforslag til Indenrigsministerens Forslag under Nr. 4 end ved at tvinge Indenrigsministeren til at stille Maastr af Ændringsforslag for at bringe Udvalgets Redaktion af § 6 i en saadan Tilstand, at jeg er istand til at gaa ind paa den. Jeg tror derfor, at det vil være fuldt saa rigtigt at følge Indenrigsministeren i sin Afstemning, og dersom man da mener, at hans Forslag trænger til en eller anden mindre Forandring, da til 3die Behandling at stille Forslag derom, og der skal da for mit Vedkommende ikke være det Mindste i Veien for at tage ethvert berettiget Hensyn til det ærede Medlems Udtalelser.

Estrup: Jeg tror dog, at den høitærede Indenrigsminister vil erkende, at det, som jeg tidligere har udtalt, at jeg lagde størst Vægt paa, afgjørende Vægt paa af de forskellige Punkter, som nu foreligge til Forhandling, er det, at det kommer til at staa utvivlsomt, at der skal tilveiebringes en Vedtægt overalt, hvor der tilveiebringes et tvungent Interessentskab om et Dige, og denne Tanke finder kun sit Udtryk i Udvalgets Forslag. Dersom den høitærede Minister havde udtalt, at han vilde være villig til at omdandre sin nye § 17 saaledes, at den ogsaa paabød Tilveiebringelsen af Vedtægt i alle Tilfælde, hvor Tilveiebringelsen af Interessentskabet er sket, og den ærede Minister vilde udtale, at han paa den anden Side frafaldt det Forslag, som, i det Mindste saa vidt jeg kan se, i dette Dieblit udtaler, at der kan paanødes et rent privat Interessentskab Vedtægt gjenem en offentlig Institution, vil jeg erkende, at saa bliver det for mig for saa vidt temmelig ligegyldigt, om Bestemmelsen findes i § 17 eller som Tilhæng til en § 6; men jeg ser ikke, hvorledes jeg ellers her i Salen skulde kunne udtale mig Andet end for den efter min Mening absolute Nødvendighed af, at der ved offentlig Medvirkning tilveiebringes Interessentskabsvedtægter overalt, hvor der ved offentlig Medvirkning er fremkommet Interessentskab. Denne Tanke kan jeg kun komme til at stemme for ved foreløbig indtil videre at stemme for Udvalgets § 6; men jeg indrømmer og skal gjerne indrømme det endnu en Gang, at, naar de Indvendinger, som den ærede Minister havde at gjøre mod Affattelsen af § 6, skulde udtrykkes i Ændringsforslag, vilde det blive en ikke ubetydelig Række. Paa den anden Side tror jeg imidlertid, at alle de af den ærede Ministers Indvendinger, som havde nogen principiel Karakter, angik dette Spørgsmaal om Magtfordelingen mellem de for-